

Izhaja vsak dan zjutraj razven v ponedeljkih in dnevih po praznikih. Posamezna številka Din 1.—, lanskoletne 2.—; mesečna naročnina Din 20.—, za tujino 30.—. Uredništvo v Ljubljani, Gregorčičeva 23. Telefon uredništva 30-70, 30-69 in 30-71.

Jugoslovan

Rokopisov ne vračamo. Oglasi po tarifi in dogovoru.

Uprava
Ljubljana, Gradišče 10, tel. 30-63.
Podružnica v Mariboru, Alek-
sandrova cesta št. 24, tel. 29-60.
V Celju: Slomškov trg 4.
Pošt. ček. rač.: Ljubljana 15.621.

Št. 245

Ljubljana, četrtek, dne 22. oktobra 1931

Leto II.

Dr. Alfred Sze,
zastopnik Kitajske v svetu Društva
narodov.

Burni prizori v poljskem sejmu

Varšava, 21. oktobra. n. V Sejmu je prišlo ob priliki razprave o novem poslovniku do burnih prizorov, ker so se opozicijonci odločno postavili proti novemu poslovniku. Maršal sejma je izključil dva socialista, ki pa se nista hotela odstraniti, nakar je bila pozvana parlamentarna straža. Toda opozicijonca sta se tudi tej uprli in je moral predsednik končno za več časa prekiniti sejo.

Habsburške manifestacije na Madjarskem

Budimpešta, 21. oktobra. d. V kraju Denesfa pri Budimpešti, kjer je pred 10. leti pristalo letalo, ki je prineslo na Madjarsko nekdanjega cesarja Karla, so v spomin na ta dogodek zgradili kapelico s spominsko tablo. Včeraj so to spominsko tablo odkrili in pri tej priliki so legitimisti priredili veliko manifestacijo. Govoril je med drugimi škof Janez Mikes, ki je dejal: Stojimo pred spravno kapelo, da dobi madjarski narod oproščenje, ker je svoj čas svojemu kralju prepredil, da izpolni svoje dolžnosti. S tem je narod prizadejal globoko rano telesu madjarskega naroda. Nato je govoril še grof Apponyi in dejal med drugim: Kralj Karel je sicer umrl v pregnanstvu, toda misel pravne kontinuitete živi v madjarskem ljudstvu naprej. Kar je madjarski narod čutil za umrlega kralja, mora sedaj občutiti do mladega kralja. Verujem, je dejal grof Apponyi, da bom doživel čas, ko bomo mogli svojega mladega kralja pozdraviti na madjarskem prestolu.

Nemčija proti novim carinskim dokladam v Italiji

Berlin, 21. oktobra. AA. Nemški veleposlanik v Rimu je izročil italijanski vladi noto nemške vlade o italijanski carinskih tarifih, ki je bila nedavno tega izpremenjena. Kakor je znano, je italijanska vlada tedaj uvedla poleg obstoječe carinske takse od težine blaga še posebno 15% carinsko doklado od vrednosti blaga. Ta doklada je bila uvedena za niz carinskih postavk. Te doklade so hudo zadele uvoz nemških proizvodov v Italijo. Zato bo to vprašanje po vsej podobi tudi na dnevnem redu razgovorov, ki bodo v Berlinu o priliki obiska italijanskega ministra za zunanje zadeve Grandija.

Rim, 21. oktobra. AA. Zunanji minister Grandi je sprejel v palači Chigi nemškega veleposlanika Von Schuberta. Njun razgovor je bil posvečen predstojeci poti italijanskega zunanjega ministra v Berlin.

Proces proti šefu madjarske policije

Budimpešta, 21. oktobra. n. Tukaj se že četrty dan vrši sodna razprava proti glavnemu šefu madjarske policije Waldemarju Wayu in njegovemu svaku načelniku ministristva za socialno politiko. Oba sta obtožena goljufije in ponarejanja javnih listin ter podkupovanja javnih organov in še raznih drugih težkih pregreškov v službi. Oddajo novih policijskih in žandarmerijskih poslopij ter razne druge odgovorne posele sta opravljala v svojo zasebno korist in oškodovala državo za preko 100.000 pengov.

Oba obtožena zanikata vsako krivdo, vendar jih priče težko obremenjujejo. Zaslisevanje obtožencev je bilo danes končano ter se obsodba pričakuje jutri, gotovo pa še do konca tega tedna.

Lahno nazadovanje brezposelnosti v Angliji

London, 21. oktobra. AA. Po včerajšnjih podatkih ministristva dela se je zmanjšalo število brezposelnih za nad 24.000. Ze prejšnji teden je bilo 33.000 brezposelnih manj. Dne 12. okt. je bilo popolnoma brezposelnih 2.120.531 oseb, začasno brezposelnih pa 531.000. Vrhu tega je bilo 115.000 oseb le deloma zaposlenih.

Novo posojilo Jugoslaviji

Uspešen zaključek pogajanj finančnega ministra dr. Djurića v Parizu — Kredit 300 milijonov frankov za ureditev naših financ — Popolno uravnoteženje našega državnega proračuna

Beograd, 21. oktobra. AA. Finančni minister dr. Djordje Djurić je podpisal v Parizu pogodbo o kreditu v znesku 300 milijonov francoskih frankov. Kredit je državi že na razpolago pri Narodni banki.

Posojilo v tem znesku tvori izpopolnitev finančnega načrta, ki je bil sestavljen za popolno ureditev naših državnih financ. Na podlagi tega načrta je bil znižan proračun izdatkov za približno eno milijardo dinarjev, državni dohodki pa povečani za kakih 300.000.000 dinarjev. S temi ukrepi, izvršenimi v prejšnjih mesecih, je bil državni proračun ponovno uravnotežen. Prvotni proračun se je moral izpremeniti zaradi dogodkov v svetovnem in v domačem gospodarstvu.

Ze s temi ukrepi se je naša država uvrstila med one države, ki v današnjih razmerah lahko ohranijo ravnovesje med svojimi dohodki in izdatki. Naš napor, ki smo ga v tem pogledu storili, je bil od kompetentnih finančnih činiteljev v inozemstvu pravilno ocenjen.

Beograd, 21. oktobra. AA. Včeraj se je vrnil iz Pariza finančni minister dr. Djurić.

Novo posojilo, ki ga je zaključil finančni minister dr. Djurić v Parizu, pomeni za Jugoslavijo velik finančen, političen kakor tudi moralen uspeh. S tem posojilom so predvsem uspešno zaključeni naporu kraljevske vlade, da se zopet vzpostavi trden red v naših financah, ki so doživele v zadnjih mesecih letošnjega proračunskega leta več močnih udarcev. Kakor povsod po svetu so se tudi pri nas, poseb-

no letos, močno čutile posledice sedanje splošne svetovne depresije in vesoljnega gospodarskega zastoja. K temu se je pridružil še znani Hooverjev načrt o moratoriju za Nemčijo, vsled katerega so preko noči izostale datave od vojnih reparacij, ki so bile nad vse važna postavka med dohodki našega proračuna. Vsled tega je pomenil Hooverjev moratorij za naše finance posebno hud udarec.

Ti dogodki so pogubno vplivali na državne finance tudi najbogatejših držav. Znani so pretresljaji, ki jih doživlja v tem hipu Anglija. Pa tudi vse druge evropske države so bile prisiljene poduzemati izredne ukrepe finančne in gospodarske narave, da se rešijo od propasti.

More se trditi, da so bili pretresljaji, ki so zadeli našo državo kot posledica teh splošnih kritičnih razmer, razmeroma mnogo manjši nego po drugih državah. Za to se imamo zahvaliti v prvi vrsti pravočasnim dalekovidnim ukrepom kraljevske vlade, ki so bili tudi pri nas kakor drugod (Anglija, Italija, Avstrija, Madžarska itd.) neodklonljiva državna in socialna potreba.

Odločna ter strokovnjaški preračunjena volja, da se kriza uspešno prebreds in odvrne vsaka nevarnost katastrofe, je vodila pri tem vlado in usmerjala njen čut odgovornosti napram interesom celote. In ta smotrna akcija jugoslovanske vlade je bila v inozemstvu povsem pravilno ocenjena v tem pomenu besede, da je to inozemstvo spremljalo naše napore za rešitev krize s popolnim priznanjem in zaupanjem. Dokaz o tem je novo posojilo, ki ga je dovolil mednarodni denarni trg Jugoslaviji in s katerim bo naš državni proračun popolnoma uravnotežen.

S tem pa bo uspešno rešena prva med težavnimi nalogami, pred katere postavlja sedanja splošna kriza vlade vseh držav sveta,

vštevši najbogatejše. Ravnoteža državnega proračuna je ona neobhodna podlaga, brez katere se ne morejo začeti nobene druge akcije in tem manj se more misliti na uspešno reševanje drugih važnih vprašanj. Ravnoteža proračuna je tudi predpogoj za utrditev medsebojnega zaupanja, v čemer leži že nad polovico rešitve vseh težkoč.

Naša vlada je rešila z uravnoteženjem omanega drž. proračuna eno svojih najtežjih nalog in zato je njen uspeh obenem tudi velik političen in moralen uspeh, ki ga bo z največjim zadovoljstvom priznal in pozdravil ves naš narod.

Toda vse priznanje gre tudi našemu narodu samemu, kajti zaupanje inozemstva do Jugoslavije je tudi njegova zasluga. Inozemstvo natančno ve, da ves jugoslovanski narod enodušno odobrava novo nacionalno politiko kraljevske vlade v vseh področjih državnega, nacionalnega in socialnega življenja.

To svoje odobravanje je jugoslovanski narod ponovno manifestiral na nedvoumen način v vseh delih naše domovine. Velike in težke naloge, ki še čakajo nacionalno vlado in ki se morajo nujno rešiti, zahtevajo, da se vlada in narod sedaj še posebno tesno strnejo v eno samo falango za borbo proti vsem nevarnostim, ki se še skrivajo v krizi.

Ni ga Jugoslovana, ki bi hotel stati ob strani v tej gigantski borbi, ki jo mora prestati kakor vsi drugi narodi tudi naš jugoslovanski narod. Zato bomo manifestirali svojo odločno voljo enotnega in enodušnega nastopa v skupni borbi za boljše bodočnost Jugoslavije vsi kot en mož na dan 8. novembra s tem, da bomo v masah oddali svoje glasove za listo predsednika vlade Petra Živkovića, ki na čelu nacionalne vlade tako budno in tako uspešno čuva nad življenjskimi interesi vseh Jugoslovanov.

Povoljen razvoj ženevskega posredovanja

Napetost je zelo popustila - Japonska ne nasprotuje več prisotnosti Amerike - Zboljšanje položaja v Mandžuriji

Ženeva, 21. oktobra. AA. Delegati Sveta Društva narodov skušajo pospešiti rešitev mandžurskega spora. V krogih Društva narodov je napetost, ki je vladala nekaj dni, zelo popustila. Položaj v Mandžuriji ni več tako nevaren. Ker so prišle iz Tokia zmernejše brzojavke, upajo, da bo spor zadovoljivo rešen.

Japonski delegat Jošizava bo danes najbrž razpravljal z Briandom o odgovoru japonske vlade na predloge Sveta Društva narodov.

Londonsko časopisje priznava napore Društva narodov pri mobilizaciji svetovnega javnega mnenja v korist mirne rešitve mandžurskega spora. Pri tem naglašajo ogromno važnost sodelovanja Zedinjenih držav. Vsa ta dejstva so veliko pripomogla, da se položaj v Mandžuriji ni poslabšal. Listi zahtevajo čimprejšnjo rešitev mandžurskega spora.

Ker je Briand dobil od Jošizave opombe japonske vlade k nekaterim predlogim Sveta Društva narodov, je davi sklical angleške, nemške, italijanske in španske delegate, da jih prouče. Seja se nadaljuje. Splošno menijo, da se pogajanja ugodno razvijajo.

Sanghai, 21. oktobra. AA. Po vesteh iz japonskega vira je general Linginčin organiziral armado 60.000 mož, ki bo podpirala pokret za neodvisnost Mandžurije.

Tokio, 21. oktobra. AA. Japonska vlada je sestavila pet točk, glede katerih želi neposredna pogajanja s Kitajsko. Ta vprašanja so:

1. Kitajska prizna obveze iz zapadlih pogodb.
2. Priznanje japonskih predprav in železniških vprašanjih.
3. Prestanek bojkota proti Japoniki na Kitajskem.
4. Medsebojno priznanje teritorialne integritete.
5. Sprejem trgovinske pogodbe z Japonsko.

Washington, 21. oktobra. AA. Uradno potrjuje vest, da je Japonska umaknila protest proti udeležbi Združenih držav v

Svetu Društva narodov. Japonska vlada je nadalje naznanila Združenim državam, da bo odstranila letala za bombardiranje z Mandžurije in uvedla normalni promet železnic.

Ženeva, 21. oktobra. AA. Napori za rešitev mandžurskega spora se nadaljujejo. — Angleški zunanji minister Reading se trajno posvetuje s predsednikom Sveta Društva narodov s francoskim zunanjim ministrom Briandom.

Ženeva, 21. oktobra. n. Dogovori med predsednikom Sveta DN Briandom in kitajskimi predstavniki so v toliko napredovali, da je dosežen načelen sporazum za rešitev japonsko-kitajskega spora. Ta vest pa še ni potrjena. V diplomatskih krogih

se misli, da je treba urediti še mnogo podrobnosti v direktnih pregovorih in šele potem se bo formula za ureditev spora aplicirala. Sporazum se bo izvedel na podlagi onih petih točk, katere je japonska vlada navedla v svoji spomenici na Svet Društva narodov. Poročevalec »United Presse« javlja, da so japonski predstavniki preteklo nedeljo dobili od svoje vlade ukaz, da se pripravijo za odhod iz Ženeve, da pa je bil ta ukaz v poslednjem trenutku preklcan.

Ženeva, 21. oktobra. n. Dementirajo se vesti, da je Kitajska zahtevala od Društva narodov posredovanje pri Franciji in Angliji, da bi te dve državi poslali čete v Mandžurijo v svrhu ohranitve miru.

Nova Lavalova izjava o pogajanjih v Ameriki

Govorili bodo o vprašanju varnosti in razorožitve, o vojnih dolgovih in o reparacijah

Pariz, 21. oktobra. AA. — Predsednik francoske vlade Laval, ki potuje v Združene države severne Amerike na parniku »Ile de France«, je dal poročevalcu Havasa to-le izjavo:

S predsednikom Hooverom se bomo razgovarjali o vprašanju varnosti in razorožitve, zateo o vojnih dolgovih in o reparacijah. — Nadalje bo na dnevnem redu vprašanje denarne krize.

V razorožitvenem vprašanju bo Laval zastopal stališče, da vztraja na popolni in nedotaknjeni varnosti Francije, da pa je pripravljen podpisati mednarodno pogodbo proti vojni.

Glede reparacij je Laval mnenja, da je treba Franciji odšteti dogovorjene zneske reparacij. Možne pa so pri tem razne plačilne olajšave.

Naposled bo Laval predlagal, naj Francija in Združene države vzajemno sodelujejo pri obrambi zlatega standarda.

Newyork, 21. oktobra. AA. Francoski maršal Pétain je bil imenovan za častnega meščana Richmonda.

Trden položaj funta

Dunaj, 21. oktobra. d. Urditev tečaja angleškega funta, ki jo je od včeraj opazili, traja še naprej. Iz Newyorka poročajo, da je bil kurs devize funt sterling 3.925. V Parizu je poskočil funt skoro do 101. V primeri s ponedeljkom pomeni to porast skoro za tri odstotke.

Polom francoske banke

Pariz, 21. oktobra. AA. List »Liberté« poroča, da je Afriška trgovinska banka, ki razpolaga z glavnico 40 milijonov frankov, zaprla blagajne v Parizu in v svojih podružnicah v Bordeauxu, Dakaru in v drugih mestih na zapadni afriški obali.

Letalo italijanskega ministra Balba pristalo v Ljubljani

Zaradi megle ni moglo pristati v Italiji -- Letalo je spremljalo italijanskega ministra za letalstvo generala Balba iz Budimpešte

Ljubljana, 21. oktobra.

Včeraj popoldne so Ljubljancem z zanimanjem opazovali tri velike vojaške avijone, ki so pluli zelo visoko nad Ljubljano proti jugu. Letala so kmalu izginila v megli in gostih oblakih, ki so se zbrali na tej strani neba. Po časopisnih poročilih o skupini letal italijanskega letalskega ministra Balba, ki je šel na letalsko konferenco v Bukarešto in ki se je vračal iz Budimpešte, so Ljubljancem ugibali, da so letala italijanska.

Po 17. uri je pa zopet brnel motor nekega letala nad Ljubljano. Eno izmed treh Balbovih letal se je vrnilo. Nekaj minut je krožilo nad Ljubljano, potem se je pa v lepem loku spustilo na vojaškem vežbališču pri Devici Mariji v Polju.

Spuščajoč se tuje letalo je opazil predsednik našega Aerokluba g. Rado Hribar, ki se je takoj odpeljal z avtomobilom na vežbališče. Iz letala je stopil italijanski letalski oficir poročnik Colangeli Cezar in njegov mehanik Casarini Jožef. G. Hribar je tuje letalo odpeljal v hotel »Union« in obvestil policijo in komando dravske divizije o dogodku.

Italijanskega poročnika so kmalu nato zasliali organi naših policijskih in vojaških oblasti. Navzoč je bil tudi uradnik ljubljanskega italijanskega konzulata. Odšli so na vežbališče, kjer

je mehanik Casarini stražil letalo. Preiskali so letalo in tuja letalca, nakar sta ta dva odšla v spremstvu italijanskega podkonzula v Union.

Poročnik Colangeli o svojem povratku

Poročnik Colangeli je izjavil, da je spremljal ministra Balba iz Budimpešte proti Italiji. Iz Budimpešte so odleteli ob 13.45. Nad teritorij naše države je došel pri Sombathelu. Ob 16. sta bila z ostalima letaloma že nad Italijo. Tu se je Colangeli s svojim avijonom ločil od ostalih dveh letal in zašel v gosto meglo, v kateri je izgubil orientacijo. Da bi prodril meglo na slepo, je bilo preveč tvegano. Letalcema je med tem tudi pošel bencin. Nista mogla naprej in sklenila sta, da se vrmeta in poišeta najbližji pripraven teren za pristanek. Tako sta prišla zopet nad Ljubljano, kjer sta pristala. Ob pristanku sta imela le še za nekaj minut bencina.

Vojaški avijon poročnika Colangela, ki je pristal v Ljubljani, je vrste Fiat. Je bombardacijsko letalo z označbo B. R. 2. Konjskih sil ima okoli 900. Potne liste imata letalca v redu. Ko bodo uredili vse pri takih zaslinih pristankih potrebne formalnosti z našimi vojaškimi oblastmi, bosta letalca nadaljevala pot v Italijo. Potrebujeta tudi 1000 kg bencina, kajti njun avijon ga požre toliko pri 2 in pol urnem letu.

Rojaki, Jugoslovani!

Nastopa čas, ko bo treba našim rojakom emigrantom priskočiti s podvojenimi močmi na pomoč. Zima in brezposelnost, ki povzročata nelazproso bedo in druge zle posledice, zahtevajo od nas resnega razmišljanja in požrtvovalnejšega dela. Treba je hitre in vsestranske pomoči, združiti vse sile v obširno akcijo. Naša dolžnost je, pomagati bednim, lačnim, golim in bosim, da jih nasitimo, oblečemo in tolažimo. Pokažimo svojo ljubezen do naroda in domovine z največjo požrtvovalnostjo ter dajmo bratu kos svojega kruha, odvisno obleko, povabimo ga k topli peči, ako zmrzuje v dežju in snegu.

V tri smeri gre naša podporni akcija. Preskrbeti rojakom, ki so morali zapustiti rodno grudo, hrano, obleko in prenočišče. Mnogo jih je že danes brez zaslužka, mnogim ga pa bo še odvzela bližajoča se zima. Ali naj ostanejo na cesti v počasnem hiranju in umiranju, brez domačega toplenega krova, pod katerega bi se zatekli? Ali naj pritisnemo sami sebi na čelo pečat sramote in prokletstva, ki ga bodo izrekli nad nami naši bratje-trpini?

Prosimo in pričakujemo Vaše pomoči pri našem delu. Naš klic velja našim rojakom, kakor tudi vsem Jugoslovanom dobrega srca. Ne zavračajte naših prošelj, ko bomo potrkali na Vaša vrata in srca. Vsak najmanjši dar bo dobrodošel.

Mnogo Vas je, ki bi lahko in radi žrtvovali zajtrk, kosilo ali večerjo. Kjer jedo pri mizi dva ali trije, bo prostora še za tretjega ali četrtega. Nihče ne prosí preveč, samo toliko, da si ohrani življenje, kajti njegovo upanje je še vedno veliko.

Koliko jih je, ki bi lahko žrtvovali en ali drug kos obleke, katera razpada po kotih. Ne bodite brezbrizni. Posvetite nekaj trenutkov tudi revežem, pogledjte okrog sebe in našli boste kar boste lahko pogrešali, kar boste lahko darovali.

Za zimo, ki prihaja, moramo postaviti zavetišče — prenočišče, ki bo skromno kakor so naše razmere, toda nudilo bo varno zavetje. Uspeh tega dela pa ne zavisi samo od naše

Pri boleznih žolca in jeter, žolčnih kamnih, zlati celica naravna »Franz Josefova« grenčica prebavo na naravno način. Izkušnje na klinikah potrjujejo, da učinkuje domače zdravljenje se »Franz Josefovo« vodo posebno dobro, če jo mešamo s toplo vodo in izpijemo zjutraj na tešč želodec. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah. 471

Clara Viebig:

Babja vas

Roman iz Eifela

»Ne prej,« je rekla naglo in ga vroče poljubila. »Tako hitro kot je le mogoče. Nekaj ti moram povedati,« — pričela je šepetati, toda njen šepet je bil vnet, vsaka beseda jasno poudarjena — »v šestem mesecu sem!«

»Za vraga!« Ušlo mu je proti volji — prišlo je tako nepričakovano. Pahnil jo je od sebe in dvignil roko, kot k udarcu. »Pojdi! Bog mi odpusti greh — ti nesreča!«

Začela je jokati. Molče je stal poleg nje in potiskal klobuk z enega ušesa na drugega.

Na cesti je nemir pojanjal, tudi svetloba je izginila, vrata so se za srečneži zaprla. Nihče ni bil več zunaj, večina je sedela v gostilni. Zdaj se je čulo od tam razveseljevanje; do temnega kota za kadjo za deževnico se je izgubljal žvenket kozarcev in vriskanje.

Zvezde so izšle, vedno bolj so svetile v noč. Pričela je padati nočna rosa, čulo se je kako kaplja v živo mejo; vmes pa se je glasil pritajen jok. V zastri, blede in vendar prodirajoči svetlobi, ki se je uspiala z neba, je zagledal Lovrene prvič jasno izkazano postavu svojega dekleta.

Zaklel je in se umaknil, toda takoj nato je začel božati iokajoče deklet.

4

»Ne joči, Barbka,« je spregovoril dobrovoljno, danes je bil pač že tako mehko razpoložen. »Ne joči vendar tako, neumnica! Kar se je zgodilo, se je zgodilo, tu ne more nihče ničesar spremeniti. V nedeljo sta sv. Peter in Pavel, proščenje, pa naju bo oklical duhovni gospod enkrat za trikrat. On je na to že navajen, tudi drugi so že imeli smolo. Napravili bomo naglo poroko in potem — popraskal se je za ušesi — »da, potem pa je dopust pri kraju. Bochumci imamo deset dni, oni iz Dortmundunda in Steele tudi nimajo več. In točno moramo biti nazaj. Ne joči Barbka!«

Objel jo je čez pas; počasi sta stopala po stezi med živo mejo naprej.

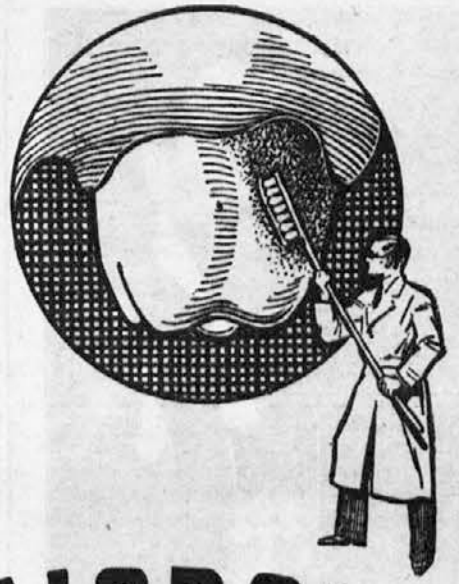
Na desno vrtovi, na levo vrtovi. Sadna drevesa mole svoje veje čez gosto glogovje in grmovje divjih vrtnic; tu pa tam jih zamenjajo prepereli leseni plotovi, ki leže postrani in njihov duh po plesnobi se meša z vonjem grmov.

Kot dve sencí se plazita zaljubljenca pod listnato streho, zavita v oblak belkastih sopar. Iz bližnje mlake na travniku se oglasi strastno ljubezensko reglanje žab; zdaj pa so utihnile tudi te. Nič se ne gane, zdi se kakor bi ne bilo nikjer živega bitja in vendar preveva vse neko nemo, toda živo hotenje v zgodnji poletni noči; neko toplo nepremagljivo hrepenenje.

Vedno gosteje pada rosa, srebrno se blesti na bilkah in njunih sklonjenih glavah. Kakor vlažen prt se ovija razgretih obrazov, vročih udov; trepetajo se stisneta obe

Tako se odstrani zobni kamen,

povzročitelj težkih obolenj zob. Samo z rednim negovanjem s Sargovim Kalodontom, edino kremo, ki prepreči zobni kamenspomučjo dodatka (Sulfuricinoleat po Dr. Braunlichu), ostanejo zobje vedno čisti in zdravi.

KALODONT

Proti zobnemu kamnu

v poučevanju moderne in zdravstvene šolske telovadbe.

Predsednikova, tajnikova in blagajnikova poročila so bila zelo skrbno in točno zamašljena, da so dovedla ves učiteljski zbor do glasnih priznanj in pohval svojim marljivim funkcijonarjem.

Po daljših debatah o internih stanovskih zadevah so zborovalci soglasno izvolili prejšnji društveni odbor in ga popolnili po novih zahtevah društvenih pravil. Pozneje se je društveni odbor konstituiral kakor sledi: predsednik Arrigler Anton, podpredsenik Primožič Ivan, tajnica Ušeničnik Gizela, blagajnik Cenčič Julij in odborniki Rupnik Marija, Hrovat Ivo, Mayer Julij, Šubert Štefka, Stenovec Ivan in Horn Pero. Društveno nadzorstvo tvorijo: predsednik Urbančič Alojzij, namestnik Koman Maks, tajnica Pfeifer Marija, odbornika Krištof Anton in Ostanek Franc.

Zborovalci so naročili blagajniku izplačati 1000 Din prispevka za Učiteljski dom v Ljubljani za l. 1930/31. Našem učiteljsvu želimo najlepše uspehe pri njegovem nacionalnem delu.

Premestitve srednješolskih profesorjev

Ljubljana, 21. okt.

Ministrstvo prosvete je premestilo dr. Pavla Brežnika, profesorja I. moške realne gimnazije v Beogradu na I. realno gimnazijo v Ljubljani, Stoparja Frana, profesorja realne gimnazije v Kranju na II. realno gimnazijo v Ljubljani, Pahajnar Vlasto, suplenta realne gimnazije v Novem mestu na realno gimnazijo v Kočevju, Capudra Franca, suplenta realne gimnazije v Kočevju na realno gimnazijo v Novo mesto, Kocijana Andreja, suplenta realne gimnazije v Kočevju na realno gimnazijo v Mursko Soboto, Malija Albina, suplenta na realni gimnaziji v Ptuj na realno gimnazijo v Mursko Soboto, Jemea Valentina, suplenta klasične gimnazije v Mariboru na realno gimnazijo v Mariboru, Žigan-Jankovič Darinko, suplentko I. državne realne gimnazije v Ljubljani na realno gimnazijo v Čučak, Petelina Stanka, suplenta I. realne gimnazije v Ljubljani na realno gimnazijo v Novem mestu, Grafenauerja Franca, profesorja moške realne gimnazije v Skoplju na III. realno gimnazijo v Ljubljano, Žimbrega Ladislava, suplenta III. realne gimnazije v Ljubljani na klasično gimnazijo v Mariboru, Premru Mileno, suplentko III. realne gimnazije v Ljub-

ljani na realno gimnazijo v Kranju, Vimpolška Slavka, profesorja realne gimnazije v Leskovcu na klasično gimnazijo v Ljubljani, Ambrožiča Franca, profesorja realne gimnazije v Kočevju na realno gimnazijo v Kranju, Džuka Avgusta, kotraktualnega suplenta realne gimnazije v Počarjevcu na realno gimnazijo v Kočevju. Na III. realno gimnazijo v Ljubljani je dodeljen na službo profesorja dr. Jože Lavrenčič z II. državne realne gimnazije v Ljubljani. Na državno žensko učiteljsko v Mariboru je dodeljena na službo učiteljica glasbe na II. državni dekliski meščanski šoli v Mariboru Zacherl Minka.

Škocijan

Seja občinskega odbora. V nedeljo se je vršila seja občinske uprave. Sejo je otvoril župan g. Ivan Globevnik. Prvič po treh letih se je zopet sestalo vseh 24 občinskih svetovalcev in odbornikov. Po kratkem, jednatnem govoru je župan takoj prešel na dnevni red: Pri volitvi za krajevni šolski odbor Škocijan so bili predlagani sledeči odborniki: Barborič Anton iz Savinka, Hočevar Anton iz Stare vasi, Rupar Janez iz Vrha pri Škocijanu. Predlog je bil soglasno sprejet. V krajevni šolski odbor Zameško je bil izvoljen odbornik Selak Ivan iz Dobrove; v krajevni šolski odbor Telče so bili izvoljeni odborniki: Mrgole Janez, Jamšek Miha, Rak Janez. Za občinskega blagajnika se izvoli Novšak Ivan iz Škocijana. Za revizorja sta bila predlagana in odobrena Selak Ivan in Rupar Ivan. Za posredovalni urad Novšak Ivan in Dimc iz Zloganj. Za stavbeni odbor sledeča: Ivan Selak in Mrgole Janez iz Telče. Janezu Drmožu iz Gornje Brezovice se ne nasprotuje podelitev zidarske koncesije.

Trk dveh motorjev. G. Štrubel iz Krškega se je v nedeljo pripeljal v Škocijan. Pri gostilni g. Globevnika je ustavil »Ariele« motor. Takoj za njim pa je pribrel drugi motor s prikolicco. Voznik, hoteč pokazati, kako dobro obvlada motor, je izpustil balanco in tako privozil do gostilne in se zadel v Štrublov motor. Karambol je bil precej močan in sreča v nesreči je bila, da se je sam motor v zadnjem trenutku zasukal na desno, sicer bi se popolnoma razbil. Obe vozili sta poškodovana, pa tudi nepredvidnemu soferju je raztrgalo hlače in precej neusmiljeno posnelo kožo na nogi.

Nepredviden pastir. Posestniku Tršinarju iz Stare vasi je v terek poginil vol. Pasel se je namreč v bližini detelje in pastirček se je zanj premalo brigal ker mu ni ubranil deteljne paše; Posledica je bila, da se je vol preobjedel in posestnik ima znatno škodo.

postavi tesno ena k drugi. Nato obstojita in se poljubujeta, v hrepeneči svetlobi zvezd navidez spojena v eno.

2

Možje iz Eifelschmitta niso imeli nikdar dosti časa; naglo so morali ljubiti, naglo so se morali ženiti. Dvakrat na leto — pozimi za božič, poleti za sv. Petra in Pavla — so prišli domov v tesno dolino Salme. Tukaj si niso mogli zaslužiti vsakdanjega kruha; zaslužek je majhen v Eifelu, reвно vise njivice na pobočjih, dolge so zime, kratka poletja.

Bilo je kmalu po nemško-francoski vojni.* Razcvet renške železne industrije je zahteval mnogo delovnih moči.

Tako je izvil nek potnik nekega Eifelschmitta iz domače vasi, vrnil se je na obisk domov z denarjem v žepu; zdaj so šli drugi za njim kot ovce za vodnikom. Oče, sin, mož, brat, vse se je izselilo na Westfalsko in globoko v rensko dolino, kjer so se drenjala industrijska mesta in s svojim nikoli nehajočim črnim dihanjem iz ogromnih dimnikov sopihala pod nebo. Zrak je bil gost od premogovega prahu, še čisti oblaki so postali sivi; večer dim prasketanje, brnenje, sopihanje in vzdihovanje parnih kotlov. Brez oddiha, brez počitka. Po noči je drlo iz ogromnih stavb plameteče žarenje, ob pečeh so stali možje goli do pasu, vroči in črni od saj kot hudici, ki razgrebajo peklenski ogenj.

* 1870/71.

Al Jennings:

Pesnik in bandit

Lov za morilci.

Neusmiljene, kakor kakšna korzikanska vendetta, so bile zdražbe in borbe v Oklahomi in v indijanskem ozemlju. Najbolj nevarni elementi iz vse dežele so tu na divjem jugo-zapadu našli svoja zatočišča. Bili so raztreseni po vseh farmah. Uboj in umor sta bila med njimi kar tako. Med sodniki so bili spet drugi morilci, ki so jih oproščali. Mrtvi so bili odpravljeni — kaj bi človek živim prizadeval sitnosti? Saj kdor je ostal živ, je imel prav za prav takšne šanse, kakor kdor je zdaj mrtev. Takšna je bila logika zakona v Oklahomi v devetdesetih letih. Zakon je bil zmirom z eno ali z drugo stranko. Človek je samo gledal, da je prišel do svojega mesta, potem je pa že obračunal, s komer je imel.

Houston in Love sta si bila z uradniki lepo na roke. Bila sta nama za petami, da bi naju ujela, preden bi mogla obračunati z njima.

— Pojdiva v El Reno, je rekel Frank. Onadva hočeta imeti krvi, pa naj jo imata. Samo naj bo to njuna lastna kri. Naše imata že dovolj.

Nisem pričkoval, da bo Frank takole začel. Zmirom je hodil čisto lagodno po svoji poti in je

preziral takšne divje razbojnice, kakor sta bila Love in Houston.

— Stvar je takšna, je začel po kratkem odmoru. Onadva nas hočeta iztrebiti s sveta. Prokleta strahopetca. Odkar sta Eda odpravila, sta se samo skrivala pred nama in medtem mobilizirala vse puške v Woodwardu zoper naju. Čisto ponorela sta. Vso deželo sta preplavila z obtožbami. Tebi sta naprtla napad na Santa Fé. Cela četa stika po deželi za Al Jenningsom, roparskim napadalcem na vlak. Ustrelili te bodo, kakor hitro te bodo kje dosegli.

Te besede je izgovoril ves srdit. Denar v mojem žepu je naenkrat postal tako težak, kakor da je bilo vseh tistih šest sto tisoč dolarjev, o katerih sem sanjal.

— Na napačni sledi so, sem dejal. Par dni prepoznali so s to svojo modrostjo. To ni bil Santa Fé, temveč MKT.

Želel sem, da bi Frank izvedel, kako je s to rečjo, pa vendar nisem vedel, kako naj mu razložim. Poizkusil sem dati svojemu glasu čisto ravnodušen in brezskrben zvok.

— To so lepe stvari, kaj? Njegov glas je zvenel ravno tako ravnodušno, kakor moj. Nobene sledi niso pustili za seboj. To so morali biti prav izurjeni fantje.

— Vsi razen mene, sem odgovoril jaz. Andyjeva tolpa je sicer prav dobro uvežbana.

— Ti si pa nadvse duhovit, to je od vruga vesela stvar, kaj?

Nestrpno je zažvižgal skozi zobe. Njegov konj je mislil, da velja to njemu, in je poskočil. Kar je moj oče tako rade volje verjel, Franku niti od daleč ni upalo priti na misel.

Ni mogel verjeti niti potem, ko sem mu povedal vse od začetka do kraja.

— Prav za prav nisi imel ti nobenega opravka s to stvarjo, je dejal. Ti si šel samo tako zraven. Tvoj položaj je bil čisto nesvoboden in si bil prav za prav samo gledalec. Nobene pravice nisi imel, potem sprejemati kakšen denar.

Frank pač ni vedel, da se bo pičila dva tedna pozneje sam udeležil enega največjih roparskih napadov, kar se jih je v zadnjih letih pripetilo daleč naokrog. Zdal pa je bila edina njegova misel, da prideva na zborovanje demokratov v El Reno in da tam ujameva Loveja in Houstona, še preden se jima posreči, da naju spravita v ječo ali naju ubijeta.

— Če naju bosta enkrat imela v rokah, ne bosta dala miru, dokler nas vseh ne spravita s sveta. Nazadnje se bosta lotila še Johna in očeta.

Popoldne sva dospela v El Reno. Ob desetih zvečer bi moral priti vlak z delegati. Skrivala sva se, dokler ni bil čas, da greva na postajo. Ljudje so v majhnih skupinah stali tam okrog. Vsakdo v mestu me je poznal, kajti dve leti sem bil tam za okrožnega pravnika.

Laval na potu v Ameriko

Francoskega ministrskega predsednika Lavalja spremlja na njegovem potu v Ameriko njegova hčerka.

»Zdravniki«

»Prager Tagblatt« priobčuje po berlinskem »Tagebuch« v zvezi s procesom in Lübecku pod naslovom »Zdravniki« tale članek:

»Mi bomo šele po izrečeni razsodbi v Lübecku zvedeli, kdo je sedel pravzaprav na zatožni klopi: ali sredstvo proti jetiki, ki se je izkazalo za škodljivo, ali pa zdravniki, ki so dobro sredstvo skazili. V »Tagebuch« so strokovnjaki o tem že pred 1 letom razpravljali, ne da bi si bil mogel nepristranski bralec o tem napraviti jasno sliko in sodbo. Mogoče se bo tudi proces v Lübecku končal z znanim: ne vemo!

Javno mnenje pa se je začelo zanimati še za neko drugo vprašanje: za zdravljenje jetike sploh, pa še za eno vprašanje: za zdravnike. Neki zdravnik namreč, ki je napisal o žalostni aferi v Lübecku zelo resno knjigo (»Anti-Calnotte«, napisal dr. W. Kröner, Charlottenburg) se je začel z vso silo in z veliko vneto zavzemati na podlagi bogatega in obsežnega gradiva za ono zdravljenje proti jetiki, ki ga je našel profesor Friderik Fran Friedmann. Ta zdravnik trdi, v zvezi s procesom v Lübecku, da obstoji tudi »Kapital izkoriščanje« za jetiko (ali »tuberkulozni trstec«, ki se trudi na vso moč da prepreči vporabo pravih in resničnih zdravil proti jetiki. Mi vemo, da je že Karol Ludvik Schleich imenoval Friedmanna »genij človeštva« »ki ga bodo nekoč slavili nad vsemi zdravniki«, a ravno ta Schleich je tudi tolmačil odpor proti Friedmannovemu cepivu z »gospodarsko sebičnostjo« celih industrij, ki žive od jetike. Dr. Kröner piše: »Že 18 let poznajo zdravniki sredstvo, ki more to najhujšo morilko (jetiko) zatreči. To sredstvo je dr. Friedmannovo cepivo. Prišlo pa je, kar je moralo priti. Namesto, da bi si bili ljudje podali roke in to morilko s složnim delom zatrli, se je razvnel srdit boj, ki ga vodi »kapital« za izkoriščanje jetike (»das Tuberkulose-interessenten-Capital«) proti uničevanju jetike. Del zdravnikov pa — ne vsi — se je postavil v službo kapitala, ker pač nimajo tistega idealizma da bi si sami odžagali vejo, na kateri sede. Kdor je namreč pomislil na Friedmannove metode, je mogel spoznati dvoje: na eni strani bi bilo jetike konec in na milijone ljudi bi bilo rešenih smrti in hiranja na drugi strani pa bi doživeli izkoriščevalci jetike z matematično gotovostjo silne izgube. In »kapital« za iskriščanje jetike vodi boj s

prav takšno brezobzirnostjo kakor ga vodi »alkoholni kapital« za svoje interese.

To je kar neverjetno, kar pravi dr. Kröner. Toda slične pojave poznamo tudi v drugih panogah zdravstva. Iz knjige: »Menschliche Erblichkeitslehre«, ki jo je napisal profesor Lenz v Monakovem, navaja dr. Kröner ta-le odstavke:

»Nobenega dvoma ne more biti o tem, da se dajo spolne bolezni popolnoma zatreči. Toda splošno ozdravljenje močno ovirajo gospodarski interesi. Mi si moramo biti namreč na jasnem o tem, da popolno ozdravljenje in uničenje teh bolezni ne bi samo na stotine zdravnikov specializovano opravilo ob kruh, ampak tudi na desetisoč drugih zdravnikov bi trpelo občutno škodo. In bilo bi nepravilno, če bi zahtevali od zdravnikov, naj žrtvujejo svojo eksistenco za ljudsko zdravje...«

»Bilo bi nepravilno — to je pač najstrašnejša beseda, ki jo je kdaj izgovoril zdravnik!«

V zadnji številki znanstvenega lista »Archiv für die Entwicklungsgeschichte der Bakterien« pa dokazuje prof. Enderlein, da nastajajo glivice, ki povzročajo plesnobo, naravnost iz bacilov jetike in obratno. Neko zvezo med jetiko in vlažnimi stanovanji so že zdavnaj opazovali. Enderlein ugotavlja, da nastajajo iz različnih »rodov« bacilov jetike tudi različne oblike plesnobe.

Čudna imena

V Nemčiji so začeli zadnja leta dajati otrokom prav čudna imena. Nekdaj so krščevali tudi v Nemčiji otroke za Jožete, Janeze, Antone itd., kakor pri nas, deklice pa za Ančke in Micke in Mete in Jere.

Dandanes pa ime »Zeppelin« ni nobena redkost več. Tudi ime »Sedania« ali pa »Tannenbergia« se je že čisto udomačilo. Uradniki pa niso dovolili imenovati dečkov »Hindenburg«, pač pa so 7. julija t. l. dovolili da se neki deček imenuje »Hoover«. Politično al moralno dvomljivih imen tudi ne dovoljujejo. Če pa zahtevajo stariši za svoje hčerke imena: »Bismarckina« ali pa »Königgrätzia«, jim to dovo-

lijo. Dovolili so celo nekemu dečku ime »Klassenkampf« (razredni boj).

V rojstni knjigi beremo dalje imena: Saladin Müller, Ptolemäus Lehmann, Epaminondas Schulze i. t. d. Arhitekt Meier pa je dal svojemu prvorojencu ime Karl Hochhaus Meier.

Neki ključavničar je hotel dati svojemu sinu ime Franz Baron X. To so odklonili, ker plemenitaških naslovov za imena ne dovoljujejo. Tudi črke niso dovoljene za ime. Nekdo je zahteval, naj dajo njegovemu otroku ime Franz H. Jörus. Ker pa mož ni vedel povedati kaj naj ta »H« pomeni, so njegovo željo odklonili.

Zenskam pa dajejo tašna-le imena: Lil, Lee ali Ly (Elizabete); Helen (Helena); Gissy (Gizela); potem: Flockina, Ell, Izza, Elza, Youne (Yoonne); Yett (Yvette); Truus; Corry; Yol, La; dalje: Effi; Seffi; Steffi; Clas; Clio; Maly; Valery; Margita; Dina.

Nihče pa ne ve, kam bo to spakovanje z imeni še pripeljalo. Vsak hoče pač na sebi imeti »nekaj posenega«, pa naj bo ta »posebnost« še taka budalost.

Biti socialist ni slabo

V nemških listih besemo, kako daleč so prišli nekateri socialistični voditelji:

zidar Lübring — policijski ravnatelj v Königsbergu;

tiskar Scheidemann — državni kancler;

zidar Bauer — državni kancler;

tiskar Braun — pruski ministrski predsednik;

trg. potnik Müller — državni kancler;

ključavničar Severing — državni minister za notranje zadeve;

kovač Hörsing — deželni glavar saški;

slikar Leinert — nadžupan v Hannoverju;

zidar Vogt — policijski predsednik v Vratislavi (Breslau);

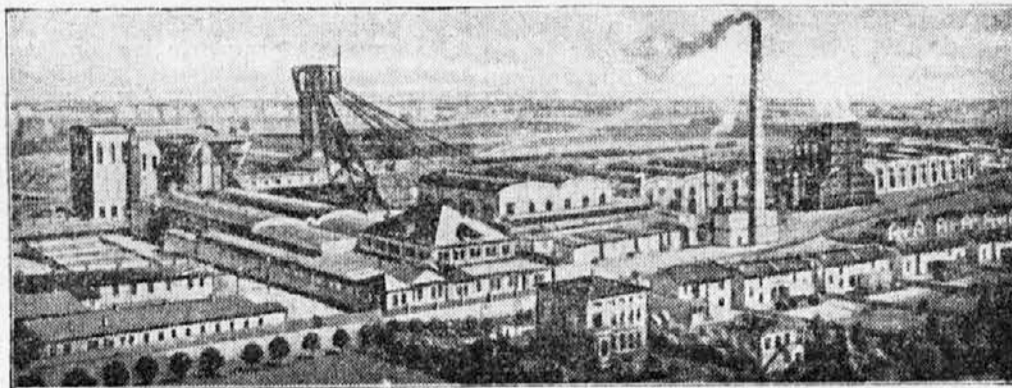
brivec Stammer — deželni svetnik v Bialefeldu;

livar Gebhard — deželni svetnik v Jerichow-u;

kovinar Unterleitner — bavarski minister;

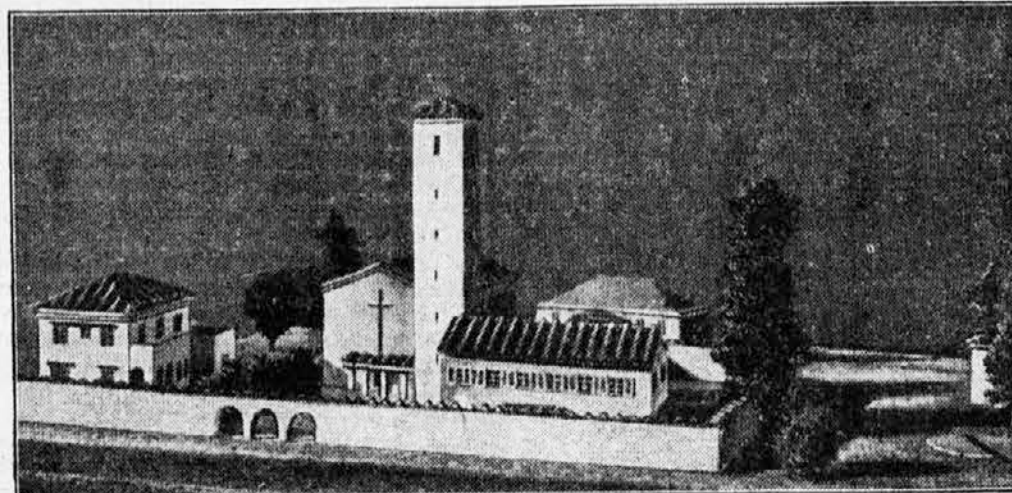
trg. pomočnik Stelling — ministrski predsednik;

zlatar Stücklen — državni komisar;

Nesreča pri rudniku v Herne

V ponedeljek dopoldne se je dogodila v rudniku Mont-Cenis (Herne-Sodingen) težka eksplozija, ki je zahtevala tudi precej človeških življenj.

Nemška cerkev v Lizboni

Arhitekt profesor Oton Bartning je zgradil v Lizboni novo nemško protestantsko cerkev.

mehanic Schlicke — državni minister;

mlinar Remmele — minister na Badenskem;

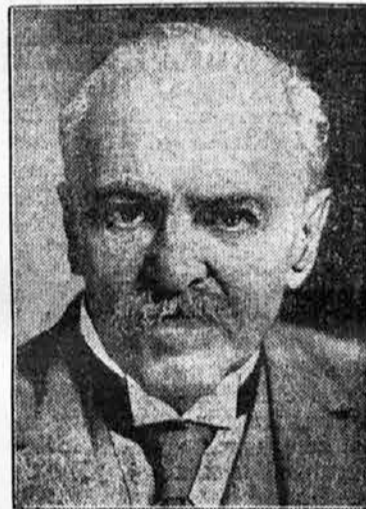
tiskar Löbe — predsednik drž. zbora;

trg. pomočnik Lipinski — minister na Saksonskem;

ključavničar Wissell — državni minister;

mizar Fleißner — minister na Saksonskem.

Ta seznam pa še ni popoln. Sicer pa je dobro biti tudi kaj drugega kakor socialist, po pregovoru: Dumm muss man sein und Glück muss man haben — (biti moraš bedak in srečo moraš imeti).

Slikar Lesser-Ury.

Začetnik impresionistične šole v Nemčiji slikar Lesser-Ury je tik pred svojo 70-letnico umrl. Posebno visoko cenijo njegove pokrajinske slike.

Zborovanje nemških katoliških žena v Vratislavi (Breslau)

Na sliki vidimo (na desni) predsednico Zveze katoliških žen v Nemčiji gospo dr. Krabel-ovo, na levi pa soprogo tajnega svetnika Körner-ja; ta predseduje zborovanju.

Za kratek čas

Sodnik (tožiteljci): »Tega nam pa vendar ne pripovedujte, da vas je pretepel tak invalid kot je vaš mož!«

Tožiteljica: »Ko sva se začela pretepati, še ni bil invalid!«

—o—

Pogovor se je sukul okoli rojstnih dni.

Mala Anica: Kdaj sem pa jaz rojena?«

Oče: »7. novembra, moja draga?«

Anica: »To je pa imenitno — ravno na moj rojstni dan!«